

Sniegina POTELIŪNIENĖ
Rasa PAULAUSKIENĖ
Nijolė KEPEŽĖNIENĖ

Lietuvos edukologijos
universitetas

Menų specialybių studentų kūno kultūros nuostatos ir gebėjimai kaip būsimųjų mokytojų sveikatos ugdymo kompetencijos prielaida

ANOTACIJA. Straipsnyje nagrinėjamos menų specialybių studentų, būsimųjų mokytojų, nuostatos į kūno kultūrą, kaip jie vertina savo gebėjimus taikyti kūno kultūros priemones ugdymo procese. Šie komponentai sudaro prielaidas įvertinti jų kaip mokytojų sveikatos ugdymo kompetenciją, kuri labai svarbi formuojant mokinių sveikos gyvensenos nuostatas, integruojant sveikatos ugdymo fragmentus į mokomąjį menų dalyką. Darbo tikslas buvo atskleisti Lietuvos edukologijos universiteto menų specialybių studentų kūno kultūros nuostatas ir gebėjimus kaip būsimųjų mokytojų sveikatos ugdymo kompetencijos prielaidą. Anketų metodu buvo apklausti 84 Lietuvos edukologijos universiteto studentai: 2010 m. apklausti 55 pirmakursiai studentai, o 2013 m., jiems mokantis IV kurse, dar kartą apklausti 29 iš šių studentų. Tyrimas rodo, kad studijų aukštojoje mokykloje laikotarpiu menų specialybių studentų nuostatos į kūno kultūrą pakito nedaug. Metodinius savo kūno kultūros gebėjimus IV kurso studentai įvertino geriau nei būdami I kurse. Tyrimas atskleidė, kad tik ketvirtadalis būsimų pedagogų studijų metu įgytas kūno kultūros žinias ir gebėjimus integravo į praktinę veiklą pedagoginės praktikos mokykloje metu. Dažniausiai studentai per savo dalyko pamokas diskutavo su mokiniais sveikos mitybos bei fizinio aktyvumo klausimais. Jų nuomone, menų specialybių mokytojų indėlis į mokinių sveikatos stiprinimą yra menkas arba jo beveik nėra. Apibendrinant galima teigti, kad per studijų laikotarpį menų studentų kūno kultūros nuostatos kinta teigiama linkme, jie įgyja žinių apie sveikatos ugdymą ir gebėjimų, bet nepakankamai juos integruoja į savo dalyko dėstymą pedagoginės praktikos metu.

REIKŠMINIAI

ŽODŽIAI: menų specialybių studentai, kūno kultūros nuostatos ir gebėjimai, sveikatos ugdymo kompetencija, mokytojas.

Lietuvos bendrojo ugdymo mokykla savo veiklą grindžia nauju ugdymo turiniu, kuris labiau atlieptų mokinio interesus ir poreikius, padėtų įgyti šiuolaikiniam gyvenimui ir ateičiai reikalingas kompetencijas. Bendrosiose ugdymo programose (2011) daugiausia dėmesio kreipiama į mokinių bendrųjų ir dalykinių kompetencijų ugdymą. Kaip tei-

giama Sveikatos ugdymo bendrojoje programoje (2012), sveikatos gebėjimai, nuostatos ir žinios yra bendrosios asmeninės kompetencijos dalis ir glaudžiai susiję su kitomis bendrosiomis ir dalykinėmis kompetencijomis, o mokinio sveikata tiesiogiai lemia jo pajėgumą sėkmingai mokytis, įgyti visas reikalingas kompetencijas.

Sveikatos ugdymo mokykloje programa įgyvendinama integruojant sveikatos ugdymą į kitų dalykų turinį arba neformalų švietimą, todėl kiekvieno dalyko mokytojui svarbu turėti sveikatos ugdymo žinių ir gebėjimų. Gudžinskienė, Česnavičienė, Suboč (2007) teigia, jog svarbiausia, kad patys pedagogai, siekdami ugdyti teigiamas nuostatas į sveikatos saugojimą ir stiprinimą, laikytųsi sveikos gyvensenos principų, saugotų savo sveikatą, būtų pavyzdys ugdytiniams.

Lietuvoje atlikti tyrimai „11–12 klasių mokinių sveikata ir jos pokyčiai per pastaruosius penkerius metus“ (2006), „Rengimo šeimai ir lytiškumo ugdymo programos įgyvendinimo galimybės“ (2008) rodo, kad šiandieninė bendrojo ugdymo mokykla neišugdo jaunų žmonių sveikos gyvensenos įgūdžių. Mokyklos prioritetu išlieka mokinių parengimas egzaminams, o dauguma mokytojų akcentuoja siaurą savo dalyko mokymą, neskiria dėmesio sveikatos ugdymui, nors tyrimai rodo vis prastėjančią mokinių sveikatą. Lasauskienė (2010) pažymi, kad Lietuvos aukštųjų mokyklų muzikos mokytojų dalykinio rengimo programose vyrauja akademinis profesionalių muzikos atlikėjų rengimo profilis, kai dokumentai (Valstybinės švietimo strategijos 2003–2012 metų nuostatos, 2003) ir atskiri autoriai (Bankauskienė, Bankauskaitė-Sereikienė 2004) nurodo vis naujus pedagogo vaidmenis. Tai reiškia, kad mokytojas, atsižvelgdamas į aplinką (mokyklą, bendruomenę), turi atlikti labai įvairius vaidmenis, todėl jam svarbu įgyti reikalingą kvalifikaciją bei kompetencijas. Menų dalykų, kaip ir kitų dalykų, mokytojai, rengdamiesi profesinei veiklai, turėtų įgyti sveikatos ugdymo žinių ir gebėjimų, kad galėtų atlikti Bendrosiose ugdymo programose (2011) keliamus su sveikatos ugdymu susijusius uždavinius. Todėl aktualu tirti, kokios yra menų specialybių būsimųjų mokytojų kūno kultūros nuostatos kaip prielaida įgyti sveikatos ugdymo žinių ir gebėjimų bei išsiaiškinti, kaip studentai vertina ir praktiškai taiko aukštojoje mokykloje įgytas sveikatos ugdymo žinias ir gebėjimus.

Darbo tikslas – atskleisti Lietuvos edukologijos universiteto menų specialybių studentų kūno kultūros nuostatas ir gebėjimus kaip būsimųjų mokytojų sveikatos ugdymo kompetencijos prielaidą.

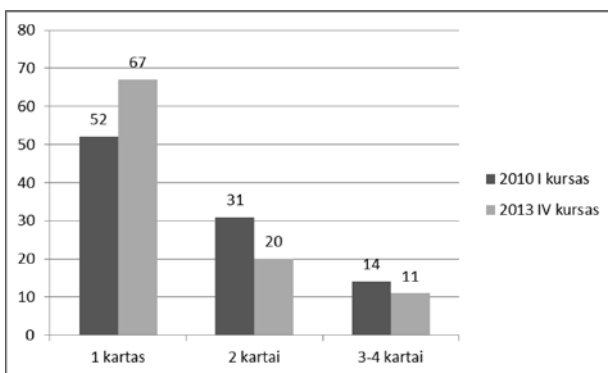
Tyrimo organizavimas ir metodika. Anketų ir pokalbio metodais buvo apklausti Lietuvos edukologijos universiteto (LEU) menų (muzikos, dailės pedagogikos) specialybių studentai. 2010 m. apklausti 55 pirmakursiai studentai, o 2013 m., jiems mokantis IV kurse, dar kartą apklausti 29 iš šių studentų. Statistinė empirinių duomenų analizė

atlikta naudojant STATISTICA programą. Statistinis skirtumų reikšmingumas nustatytas χ^2 (chi kvadratu) testu. Skirtumas laikytas statistiškai reikšmingas, kai $p < 0,05$. Siekiant išsiaiškinti pedagoginės praktikos metu studentų turėtų galimybių ir poreikio taikyti sveikatinimo priemones per ugdomąjį dalyką ir popamokinę veiklą aspektus, pokalbio metodu buvo apklausti IV kurso studentai.

Tyrimo rezultatų analizė ir aptarimas. Plečiant įvairių dalykų mokytojų veiklą, ją papildant sveikatos ugdymo turiniu bei technologija, dar didesni reikalavimai keliami ir pačiai mokytojo asmenybei – jis savo pavyzdžiu turėtų rodyti sveiką gyvenimo būdą ir visiems norintiems to siekti mokiniam padėti priimant reikiamus su jų sveikata susijusius sprendimus.

Mūsų atlikto tyrimo duomenys rodo, kad įstojusių į menų specialybės studentų sveikatos būklė yra prasta: net 24 proc. tirtų menų specialybės studentų 2010 mokslo metais buvo priskirti specialiajai medicininei fizinio pajėgumo grupei ir 11 proc. atleisti nuo kūno kultūros. Šie skaičiai 14 proc. viršija bendrą universiteto vidurkį (21 proc. kartu paėmus specialiosios grupės ir nuo kūno kultūros atleistus pirmakursius studentus), kurį nurodo Gražulis, Poteliūnienė, Kepežienė (2008). Tai leidžia teigti, kad menų specialybės studentų sveikata yra prastesnė nei kitų specialybių studentų.

Tyrimo duomenimis (1 pav.), daugiau baigiamojo kurso studentų, palyginti su duomenimis jiems tik įstojus į universitetą, norėtų lankyti įvairias fizinio ugdymo pratybas universitete du kartus (2010 m. – 20 proc., 2013 m. – 31 proc.; $p > 0,05$) ir 3–4 kartus per savaitę (atitinkamai 11 proc. ir 14 proc.; $p > 0,05$). Tai rodo, kad per studijų laikotarpį studentų fizinio aktyvumo nuostatos kinta teigiama linkme, tačiau dauguma studentų nenusiteikę vykdyti Pasaulinės sveikatos organizacijos fizinio aktyvumo rekomendacijų (2010). Poteliūnienės, Tamošausko, Karoblio (2003) atlikto tyrimo duomenimis, dauguma studentų (62,3 proc.) suvokia kūno kultūros naudą, nors gero fizinio pasirengimo nesieja su sėkmingomis studijomis.

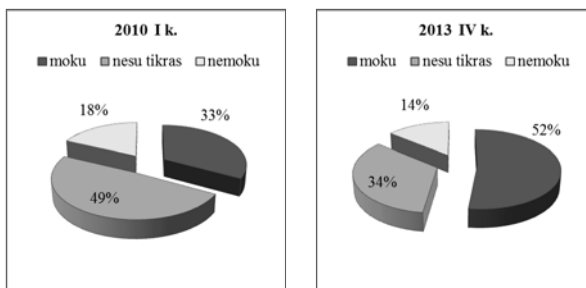
1 pav. Menų specialybių būsimųjų mokytojų pageidavimai lankyti įvairias fizinio ugdymo pratybas universitete jiems studijuojant I (2010 m.) ir IV (2013 m.) kursuose (proc.)

Iš tyrimo duomenų matyti (1 lentelė), kad baigiamajame kurse 18 proc. padaugėjo reguliariai savarankiškai sportuojančių studentų ir 4 proc. sumažėjo nesportuojančių studentų. Ketvirtame kurse jau 7 proc. studentų reguliariai sportuoja sporto klubuose, o I kurse tokių nebuvo. Sporto klubuose nesportuojančių studentų skaičius išaugo nuo 69 proc. (2010 m.) iki 83 proc. (2013 m.).

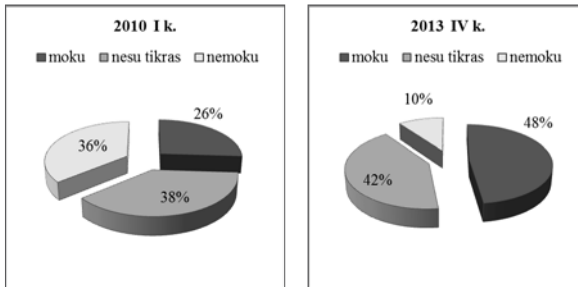
1 lentelė. Menų specialybių I ir IV kursų studentų atsakymai apie jų savarankišką mankštiniųimąsi (proc.)

Sportuoja savarankiškai	Reguliariai		Retkarčiais		Niekada	
	2010 I k.	2013 IV k.	2010 I k.	2013 IV k.	2010 I k.	2013 IV k.
Individualiai arba su draugais	9	28	73	59	18	14
Sporto klubuose	-	7	24	10	69	83

Analizuojant studentų savo metodinių kūno kultūros gebėjimų įvertinimą (2–4 pav.) matyti, kad studijų pabaigoje savo gebėjimus jie vertina geriau, palyginti su I kursu: moka sudaryti mankštos pratimų kompleksą studentų skaičius išaugo nuo 33 proc. iki 52 proc. ($p > 0,05$); vadovauti kvadrato varžyboms – nuo 26 proc. iki 48 proc. ($\chi^2 = 4,45$; $p < 0,05$); organizuoti sveikatingumo renginį – nuo 16 proc. iki 31 proc. ($p > 0,05$). Moka parinkti fizinių krūvių studentų skaičius padidėjo 9 proc. (nuo 29 iki 38 proc.; $p > 0,05$), nors dėl to nėra tikri dar 48 proc. apklaustų studentų. Palyginti su I kursu, 19 proc. daugiau baigiamojo kurso studentų moka nustatyti optimalų savo kūno svorį (2013 m. – 48 proc., 2010 m. – 29 proc.; $p > 0,05$). Aptariant klausimą, ar moka parinkti kūno kultūros priemones atitinkamai fizinei ypatybei lavinti, matyti, kad daugiau moka parinkti (net 33 proc.) buvo I kurse, o abejojančiųjų šiuo gebėjimu skaičius liko panašus – 69 proc.

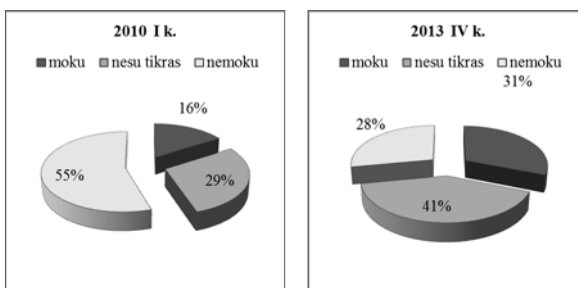
2 pav. Menų specialybių I ir IV kursų studentų savo gebėjimų sudaryti mankštos kompleksą įvertinimas

3 pav. Menų specialybių I ir IV kursų studentų savo gebėjimų vadovauti kvadrato varžyboms įvertinimas

Menų, kaip ir kitų LEU studijų programų, studentai I kurse dalyvavo 80 val. apimties kūno kultūros pratybose ir išlausė 80 val. sveikatos ugdymo kursą, todėl gauti tyrimo duomenys nėra netikėti. Galima manyti, kad šiems pokyčiams turėjo reikšmės būtent šie studijų programos dalykai.

Nustebino studentų vadovavimo judriesiems žaidimams vertinimo rezultatai, kurie beveik nesiskyrė lyginant I ir IV kursus: mokančiųjų skaičius 2010 m. buvo 16 proc., 2013 m. – 17 proc., abejojančiųjų – atitinkamai 53 proc. ir 55 proc., nemokančiųjų – 31 proc. ir 28 proc. Nors I kurse kūno kultūros pratybose daug laiko buvo skirta judriesiems žaidimams, tačiau gauti tyrimo duomenys nepatvirtina, jog studentai tai geba daryti. Manome, jog tokius rezultatus galėjo lemti tai, kad respondentai realiau vertina situaciją ir suvokia, jog vadovauti judriesiems žaidimams nėra paprasta. Tai rodo ir tyrimo duomenys apie jų vykdytas fizinio aktyvumo veiklas, kūno kultūros žinių bei gebėjimų pritaikymą per pedagoginę praktiką (2 lentelė). Didžioji dalis studentų (72 proc.) praktikos metu nevadovavo judriesiems žaidimams, nepritaikė įgytų kūno kultūros žinių ir gebėjimų popamokinėje veikloje, 76 proc. apklaustųjų nurodė, jog per pedagoginę praktiką neorganizavo jokių sporto renginių.

4 pav. Menų specialybių I ir IV kursų studentų savo gebėjimų organizuoti sveikatinimo renginį įvertinimas

Kaip matyti iš 2-os lentelės, didžioji dalis studentų neintegavo kūno kultūros priemonių į savo dalyko pamokas (79 proc.), praktikos metu nevadovavo judriesiems žaidimams (72 proc.), nepritaikė įgytų kūno kultūros žinių ir gebėjimų popamokinėje veikloje (72 proc.), neorganizavo jokių sporto renginių (76 proc.).

2 lentelė. Studentų atsakymai apie kūno kultūros ir sveikatos žinių bei gebėjimų taikymą per pedagoginę praktiką (proc.)

Teiginiai	Taip	Ne
Integravo kūno kultūros priemones į savo dalyko pamoką	21	79
Vadovavo judriesiems žaidimams	28	72
Organizavo sporto renginį	24	76
Pritaikė kūno kultūros priemones popamokinėje / klasės vadovo veikloje	28	72
Diskutavo su mokiniais fizinio aktyvumo klausimais	45	21
Diskutavo su mokiniais sveikos mitybos / priklausomybių klausimais	69	31

Tyrimo duomenimis, praktikos metu studentai vykdė kai kurias sveikatinimo veiklas (2 lentelė). Dažniausiai jie su mokiniais diskutavo sveikos mitybos (69 proc.), fizinio aktyvumo klausimais (45 proc.). Gudžinskienė, Česnavičienė, Suboč (2007) nustatė, kad tik penktadalis kūno kultūros mokytojų dažnai aptaria su ugdytiniais sveikos gyvensenos temas, nors kūno kultūros dalyko turinys yra tiesiogiai susijęs su sveikatos ugdymu. Ketvirtadalis mūsų apklaustų ketvirtakursių teigė, jog jiems pedagoginės praktikos metu nestigo sveikatos ugdymo žinių ir gebėjimų, 7 proc. pabrėžė, kad jiems trūko patirties. Kalbėdami apie žinių stygių studentai išskyrė tokias temas: sveika gyvensena, pirmosios pagalbos suteikimas, sveika mityba, fizinio krūvio parinkimas ir reguliavimas. Jų teigimu, nėra lengva sudominti mokinius sveikatos ugdymo tematika.

Apklaustieji ketvirtakursiai pažymi, jog menų mokytojų įnašas į mokinių sveikatos stiprinimą yra menkas, – taip mano 72 proc. apklaustųjų, o 14 proc. studentų teigia, kad jo visiškai nėra. Tai verčia diskutuoti apie dažnesnį menų mokytojų išitraukimą į mokinių sveikatos ugdymo veiklas. Tamošausko (2012) teigimu, dailininko kūrybinei veiklai būtina asmenybės visybė, apimanti įvairius pradus: fizinį, psichinį ir dvasinį. Mūsų atlikto tyrimo rezultatai leidžia daryti prielaidą, kad menų mokytojų įnašas integruojant sveikatos temas į mokomąjį dalyką yra nepakankamas. Todėl yra svarbu visų dalykų, tarp jų ir menų, mokytojams ne tik įgyti sveikatos ugdymo žinių ir gebėjimų, bet, svarbiausia, patiems formuoti teigiamas fizinio aktyvumo nuostatas, asmeniniu pavyzdžiu

demonstruoti sveikos gyvensenos įpročius, ugdytis nuostatą būti atsakingiems už savo ir kitų sveikatą bei tai gebėti perduoti savo ugdytiniams. Nuo pedagogo asmenybės ir pedagoginio meistriškumo priklausys jo gebėjimas kurti sveikatai palankią ir sveikatą stiprinančią aplinką.

Siekdami didinti savo sveikatos ugdymo kompetenciją, ketvirtakursiai studentai išreiškė pageidavimus dėl studijų programų turinio: jie pageidautų būti mokomi integruoti į savo dalyko pamokas judriuosius žaidimus, siūlo daugiau semestrų skirti kūno kultūrai, leisti studentams pasirinkti kūno kultūrą kaip laisvai pasirenkamą dalyką. Tai rodo, kad studentai suvokia aktyvaus judėjimo naudą, o judriuosius žaidimus laiko viena tinkamiausių ir prieinamiausių fizinio aktyvumo priemonių mokinių sveikatai stiprinti formalaus ir neformalaus ugdymo kontekste. Blauzdys ir Bagdonienė (2007) teigia, kad žaisdami judriuosius žaidimus, atlikdami sporto žaidimų veiksmus, porinius pratimus mokiniai sudaro mažą socialinę grupę, kurioje susiformuoja ir reiškiasi tam tikri tarpusavyo santykiai. Taigi manome, jog žaisdami judriuosius ir sporto žaidimus studentai plečia savo kaip mokytojo socialinę kompetenciją bei gebėjimą tai perduoti savo ugdytiniams.

Būtinybę stiprinti mokytojų sveikatos ugdymo kompetenciją rodo ir kitų mokslininkų tyrimai. Juškelienė, Poteliūnienė, Blauzdys, Gudžinskienė (2010) nustatė, kad ir kūno kultūros mokytojai patiria sunkumų kurdami sveikatai palankią edukacinę aplinką, metodiškai skatindami mokinius grūdintis, vesdami pamokas lauke žiemą, dirbdami su silpnesnės sveikatos ugdytiniais, aiškindami mokiniui sportavimo ir mitybos sąsajas. Kitų šalių mokslininkai taip pat domisi sveikatos ugdymu mokykloje: dėl nepakankamai veiksmingo mokinių sveikatos ugdymo Lenkijos mokyklose diskutuoja ir Kostencka, Szark-Eckardt (2007), Wolny (2010).

Taigi Bendrosiose programose aktualėjantis mokinių sveikatos ugdymo žinių ir sveikos gyvensenos įgūdžių bei įpročių formavimas tampa nauju iššūkiu mokytojams. Todėl būtina papildyti įvairių mokomųjų dalykų mokytojų profesinės kompetencijos tobulinimo(si) turinį mokinių sveikatos žinių ir gebėjimų ugdymu.

Išvados

Per studijų laikotarpį menų studentų kūno kultūros nuostatos, nors ir nedaug, kinta teigiama linkme; jie įgyja sveikatos ugdymo žinių ir gebėjimų, bet nepakankamai juos integruoja į pedagogo veiklą ir savo dalyko dėstymą pedagoginės praktikos metu.

*Įteikta 2013 06 17
Priimta 2014 03 18*

LITERATŪRA

- Bankauskienė, N.; Bankauskaitė-Sereikienė, G. *Pedagoginės veiklos tobulinimo tyrimas – naujo mokytojų vaidmens visuomenėje ir naujų vaidmenų ugdymo procese atlikimo prielaida*. 2004.
- Blauzdys, V.; Bagdonienė, L. *Mokinių teigiamo požiūrio į kūno kultūrą kaip mokymosi dalyką ugdymas, didinant jo prasingumą* (monografija). Vilnius: VPU, 2007.
- Global recommendations of physical activity for health* [interaktyvus]. 2010. Prieiga per internetą: http://whqlibdoc.who.int/publications/2010/9789241599979_eng.pdf [žiūrėta 2011 10 26].
- Gražulis, D.; Poteliūnienė, S.; Kepežienė, N. Būsimųjų teatro edukologų ir muzikos mokytojų sveikatos rodikliai ir požiūris į kūno kultūrą. *LMTA 75–metis: Meno kūrybos, mokslo ir pedagogikos raida*. Vilnius, 2008, p. 376.
- Gudžinskienė, V.; Česnavičienė, J.; Suboč, V. *Sveikos gyvensenos ugdymas mokyklose. ŠMM užsakomojo tyrimo ataskaita* [interaktyvus]. 2007. Prieiga per internetą: <[http://www.smm.lt/svietimo_bukle/docs/tyrimai/kiti/sveikos % 20 gyvensenos % 20 ugdymas % 20 mokyklose.pdf](http://www.smm.lt/svietimo_bukle/docs/tyrimai/kiti/sveikos%20gyvensenos%20ugdymas%20mokyklose.pdf)> [žiūrėta 2012 11 15].
- Juškelienė, V.; Poteliūnienė, S.; Blauzdys, V.; Gudžinskienė, V. Lietuvos kūno kultūros mokytojų sveikatos ugdymo kompetencija stiprinti ugdytinių sveikatą. *Sporto mokslas*, 2010, Nr. 4 (62), p. 53–59.
- Juškelienė, V.; Ustilaitė, S.; Proškuvienė, R.; Kalibatas, J.; Naudžiūtė, S. *11–12 klasių mokinių sveikata ir jos pokyčiai per 5 metus. ŠMM užsakomojo tyrimo ataskaita* [interaktyvus]. 2006. Prieiga per internetą: <http://www.smm.lt/svietimo_bukle/docs/tyrimai/11_12_moks_sveik.pdf> [žiūrėta 2012 11 15].
- Kostencka, A.; Szark-Eckardt, M. The estimation of educational needs of physical education teachers in the light of the new educational program basis. *Human Movement*, 2010, Vol. 11(2), p. 200–210.
- Lasauskienė, J. *Muzikos mokytojo veikla ir kompetencijos*. Vilnius: VPU leidykla, 2010.
- Pradinio ir pagrindinio ugdymo bendrosios programos. Vidurinio ugdymo bendrosios programos* [interaktyvus]. 2011. Prieiga per internetą: http://www.smm.lt/ugdymas/bendrasis/ugd_programos.htm [žiūrėta 2013 02 11].
- Poteliūnienė, S.; Tamošauskas, T.; Karoblis, P. Studentų požiūris į kūno kultūros vyksmą Lietuvos aukštosiose mokyklose. *Sporto mokslas*, 2003, Nr. 4, p. 54–60.
- Sveikatos bendrojo ugdymo programa* [interaktyvus]. 2012. Prieiga per internetą: <http://www.smm.lt/ugdymas/bendrasis/docs/SVEIKATOS%20UGDYMO%20BENDROJI%20PROGRAMA.pdf> [žiūrėta 2013 02 11].
- Tamošauskas, P. Būsimų dailininkų sensomotorikos ypatumai – fizinį ugdymą determinuojantys veiksniai. *Pedagogika*, 2002, t. 59, p. 96–104.
- Ustilaitė, S.; Proškuvienė, R.; Juškelienė, V.; Kalinkevičienė, A. *Rengimo šeimai ir lytiškumo ugdymo programos įgyvendinimo galimybės. Tyrimo ataskaita* [interaktyvus]. 2008. Prieiga per internetą: http://www.smm.lt/svietimo_bukle/docs/tyrimai/kiti/Tyrimo_RSLUprorgama_ataskaita.pdf [žiūrėta 2012 04 04].
- Valstybinės švietimo strategijos 2003–2012 metų nuostatos* (patvirtinta LR Seimo 2003 m. liepos 4 d. nutarimu Nr. IX-1700) [interaktyvus]. 2003. Prieiga per internetą: <http://www.smm.lt/strategia/dosc/vvs/strategija2003-12.pdf> [žiūrėta 2010 11 11].
- Wolny, B. A Physical Education Teachers as a Part of School Health Education. *Human movement*, 2010, Vol. 11(1), p. 81–88.

Arts students' attitudes towards and competences in physical education as a prerequisite for teacher competence in health education

SUMMARY. The article deals with the attitudes of arts students, future teachers, towards physical education and the self-assessment of their competences in application of physical education measures in the process of education. These elements provide prerequisites for assessment of their, as future teachers, competence in health education that is very important in shaping the attitudes of pupils regarding a healthy lifestyle by integrating elements of health education into the art subject taught. The aims of the research is to reveal the attitudes towards and competences in physical education of female arts students at the Lithuanian University of Educational Sciences as a prerequisite for teacher competence in health education. A questionnaire survey was completed by 84 students at the Lithuanian University of Educational Sciences: 55 first-year students were surveyed in 2010, and 29 of these students were surveyed again in 2013, when they were fourth-year students. The research revealed that throughout the period of studying at a higher education institution, minor changes in the attitudes of art students towards physical education occurred. Fourth-year students judged their methodological competences in physical education to be better compared to the judgements made in the first year. The research revealed that merely one quarter of the teachers integrated their physical education knowledge and competences, which had been gained while studying, in practical activities during their pedagogical practice at school. Discussion of the aspects of healthy nutrition and physical activeness with pupils during lessons was practiced by students most often. In their opinion, the contribution of arts teachers to the enhancement of pupils' health is small or almost absent. In conclusion it can be said that arts students' attitudes towards physical education exhibit a slight positive change in the course of their studies as they gain health-related knowledge and skills, however they do not integrate these into the subject(s) they teach during their pedagogical practice sufficiently.

KEYWORDS:

arts students, attitudes to physical education, competences in physical education, competence in health education, teacher.